

મુંબઈમાં જાગેલું દીન.

અથવા

કુસલમાનોએ પારસીઓ પર

મચાવેલું હુલડ

જાગ પેહેલો.

સુબેશ્વર સ્વદેસિઓને શાર.

છંદ, હારી, ગરબી અને બીજા રાગમાં રચ્યું.

મુંબઈ:

પારસી પ્રિંટીંગ પ્રેસમાં પાલનજી નશરવાંનજી

બાબાતાએ છાપ્યું

નં. ૪૨૫ ખારા કુવા રોડ ચોકસી બજાર.

૧૮૭૪

કોમન બે આના.

મુંબઈમાં જાગેલું દિન.

અથવા

મુસલમાનોએ પારસીઓ પર

મચાવેલું હુલડ.

ભાગ પેહેલો.

સુભેચ્છક સ્વદેસિઓને શાં. ૩.

હંદ, હોરી, ગરબી અને બીજા રાગમાં રચ્યું.

મું બ ઈ:

પારસી પ્રિટોમ પ્રેસમાં પાલનજી નશરવાંનજી

ખંબાતાએ છાપ્યું

નં. ૪૨૫ ખાસ કુવા રોડ ચોકસી બજાર

૧૮૭૪

કીમત બે આનાં.

હુલકની સફઆત

લાવણી.

(લાલ તારને મારે બાળ પણાની માયા,
આપ્રીત લગાડી કેમ વેગળા ધાયા—એ રાગ)

દિન જાગ્યું મુંબઈ શહેર કહું આવારે,
તે જન શું સમજી લાણુ થશે ખાવારે. ૮૬.

સન અઢાર ચુંચોતેર તણી બલીહારી,

કેતુ તારીખ તેરમી ધણી મત વારી,

શું કારણ જાગ્યું દિન કહું છું બાધ,

ચરચા કરી મુસલમાન ધર્મની આંહી;

ચરચાકરનારો એક પારશી નામે,

સ્તમ હારમજી એ કહું શું કામે. દીન. ૧.

મહમદ પેગંબર મુસલમાનનો જે છે,

જેનીજાંદગાણી તણો હવાસા એછે;

તેનું એક પૂરતક બહાર છપાવી પાડ્યું,

જેણે સ્તમજી નામ એક શું કાડ્યું;

સ્તમજીએ આંગરેજી પરથી કરીયું,

હજો ખરે મળી આ જાગ્યું કંઈ મળિયું. દીન. ૨

કંઈહથે નવીન મહિ જોલ લગાડી લખીયા,
 સાચાપરથી શું ? અંદર જુઠા ધરીયા;
 અંબરેજી પરથી કર્ણું દ્રાક્ષલેશન,
 અંગરેજી લખનાર મીટીશ નેશન;
 વ્યારેતો મુસલમાન નહીં કંઈ વદીઆ,
 શું કારણ મુસલમાન થયા અહી રદીઆ. દી. ૩
 સાચામાં જુઠું કદી નહીં ભેળવાએ,
 જો ભેળવાએતો ખરે આગ સમગાએ;
 સાચું એ પુસ્તક હોત ખરાખર જ્યારે,
 નહી થાતે મુંબઈ શહેર ઝધડો ત્યારે;
 ફરતમજી વૃંતો છાપ છપાવી ચડીઓ,
 હીંદુ અગ્રેજ પારશી મુસલમે નડીઓ. દીન. ૪.
 મુસલમાનના ધરમ તણી કરી ચરચા,
 શુ જોવા તેં આ કરી કપાલે અગ્યા;
 સન અઠાર એકાવન હતો જોવારે,
 આવુ હુલક તવ મધ્યું હતું તેવારે;
 તે લખવા દીલગીરી ધણોધું ભાઈ,
 રાંકડીઆ પારશી રહ્યા માર ખુબ ખાઈ. દીન. ૫
 ઉપલી ખીનાને થયા કંઈ દીન આઝા,
 તે જો ભણે દીન રામ રંકને રાજ;
 કેવતમાં શિના જેવાન બાંધી પુછરડી,
 લખા વિનાં કેમ રહે ઓછી કુકડી;

જાંટ મરવા જ્યારે થાએ જીવે મારવાડ,
 ઘોધાએ વાધરી હસ્તે ખરે ધારવાડ. દીન. ૬.
 ને કપટી હોએ તે કપટ તણી ગત જાણે,
 ને ભાસો હોએ તે મન તણે નહીં આણે ;
 આ જગમાં એવા હશે ખરે જન કોઈ,
 પાછલ પરતાઈ રહે શીર જઈ રાઈ ;
 એક ખીજનો શત્રુ તેતો થાએ,
 તો કેમ કરીને તેનાથી રહેતાએ. દીન. ૭.

દોહરા.

તેવી રીતે અહીં થકું, મુંબઈએટ બજાર ;
 જાણે જન ઘોખી ધણા, ખાટકી કોલી લવાર. ૧.
 રણુ શુરા રણમાં ચઢે, થાએ હાહા કાર ;
 ક્રિક્રિઆરી કરીને પડે, મરે મારામાર. ૨.
 તેમજ તારીખ તેરમી, ફેબ્રુવારી માસ ;
 સર્વંત અઢાર મુઝોતેર, મુંબઈ નાસાનાસ. ૩.
 સર્વંત ઓગણી વીસના, માહાવડ એકાદસ^૧ ;
 શેનશાહી પાંચમો, છવિસ રાજે જૂસ. ૪.
 મુકબાર તે દીન હતો, મુસલમાનનો નેક,

પારસીપર તુટી પડ્યા, જાણી જોઈ છેક. ૫.
 સુસલમાન ભિગા થઈ, મનમાં આણ્યું એક;
 ધર્મ વિરૂધ (ની) ચર્યા કરે, તેને મારો છેક. ૬.
 તેથી તેનામાં થઈ, માટી કંઈ તકાર;
 શ્રીમંત જન કાઈ કહે, કર્શો ન મારામાર. ૭.

સુસલમાનોની મીટીંગ.

કુંડળીઓ ૭૬.

સુસલમાન નકી કરે, સભા ઠરાવો આજ
 સંપ કરે સૌજન મળી, ત્યારે રહેશે લાજ
 ત્યારે રહેશે લાજ, સભા કરવા જમ સોધી
 મોંઘખલાની વિચ, જગા મહમદની નોંધી
 મહમદ ઇઝરાએલ, તણી જોવા જગ કુળ
 સભા મહી શો જમ, ને છે સઘળા સુસલ. ૧.

૨

સભામહી અહરથી ઘણા, ને છે તે હું શિઆર
 લખવા મત તેનું ધર, નામ સહીત નિર્ધાર
 નામ સહીત નિર્ધાર, કાણ અખડવ લતીફ

કમરેદીન તહાએગ, તથા મુનશી અલીફ
 એવિનાં તહી ખુમ, હળી મળી ઠાકે ખબાર
 વાહવાહરેવાહ, બલી કહીએ આ સભા ૩.
 મમાસદ સૌએ મળી, ધારું મનમા એક
 કોઈ તરેનો અપણો, ન કરોઃ ઝઘડો છેક
 ન કર્વા ઝઘડો છેક, સમજીએ સી રહેવું
 ખૂદા કરે શિર પર, તે માથે લેઈ લેવું
 પણ સમજ્યા નહીં કોઈ, આખર મહેલી મબા
 કરી ખરાખી ધણી, વાહજન બેઠ્યા સભા ૩.

શુકરવારનું હુલડ

કુંડળીએ. છ.૬.

૪

ખારકોટમાં ભગીયું, મુસલમાનનું દીન
 જુમા જે કહેવાય તે, મસીદમાંહી દીન
 મસીદમાંહી દીન, વાર શુકર કહેવાએ;
 ખાર વાગતાં થયું; હુલડ સધળું, જોવાએ.
 માં સમજી દીન, પડ્યા તુદી શું સાર

ખરે પારસી જન, તથા વાગ્યા અહીં ખાર. ૧.

રોલાવત.

આસો મોટો કેર, જાગ્યો મુખધ શહેર;
 મુસલમાનનું દીન, જોવાને થું લેહેર; ૧
 પોલીસ જાણે પેહેલ, કંઈ ધારો તોફાન;
 ત્યારે થું કારણે, ધર્યું એણે નહીં કાન. ૨
 પોલીસ કમીશનર, સૌદર ને કહેવાએ;
 થમે તવ આહાકાર, ત્યારે (તે) અહીં કહિ ધાએ. ૩
 પારસી જનને મન, પ્રથમ ખાતર કંઈ કુતો;
 તે સધળી થઈ બર્થ, અણુવિરુદ્ધ સુભી. ૪
 મસાદમાંછીજન, હતા મુસલમાનો તે;
 શિખ દેઈ નહીં હથે, કાંઈ ને શાણો તે. ૫
 કાછની નહીં શિખ, માની તેણે તહીઆં
 મસીદથી નિકળી, પાએકુનો છેજ હીંઆ. ૬
 કરે શખ્ત પોકાર, અણુધટતા કંઈ એવા;
 તેની મહેલા મહી, કંસારાવાડે કહેવા. ૭
 એક એકની સાથ, બાઝા એસંતા ચાલે;
 થું કહે આજે રાજ, ફીકર વીન એ તો માલે. ૮

કોહરો.

મસીદમાંથી આવનાં, મળયો કાન્સદેખન;
જેનો કોપ ગાએ નહી, તે આકુળ વિકળ. ૧

ચોપાઈ.

કરામતને માર્યો માર, ધર તેના આગળ આ વાર;
સોડા મારી મુકી ધાપ, દેખી પોલીસ મામી થાએ, ૧
આ તથ દેખી હરએ કોણુ, પારસીઓનો કાઢે ધાણુ;
કરામત અંગે છે શુદ્ધ, જેની સુંદર જોવા બુધ. ૨
રહી નહીં સરદારોની લાજ, કરામતને દેખી આજ;
તેના ધરને કર્યું નુકસાન, નહીં તવ તેનું કાંઈ માન ૩
ભલો ખીચારો પારસી એહ, મુસલ હરતે આવ્યો તેહ;
પોલીસ એકદમ આવી પડી, મુસલમાનને તે તો નડી. ૪
દેખી પકડી ગયો જોમ, ગયા જાનામાના તેમ;
થકડાએ લાકરીઆ કેદ, મુકે નહીં પારસીનો એદ. ૫
ત્યાર પછી તો માટુ થયુ, તે દેખીને હૃદય ગિધું;
તેનો કહુજું નીચે સાર, માડીને સધજો વિસ્તાર. ૬

અલાઈ બાગ આગળ થયેલી જુકસાની.

રામ ઝોખાહરજી

મુંબઈ માંથી અલાઈ બાગ, તે તો જાણે મોટો નાગ;
 હોરી માંહી જોડે ગુલામ, અહીં જોડે સોટા તાલ. ૧
 એજ પ્રમાણે દવાખાનું, પેશતનજી મંચેરજીનું;
 તેમાં પેસી મુસલમાન, જેને કાંઈ જરા નહીં જાન. ૨
 મારો મારો મુખે એમ બોલે, સોટા જાતો મારી દવાખાલે;
 દવાખાનું નકી કરીયું, પારસીએ મન નહીં ખરીયું. ૩
 હાય હાય કરીને પોકારે, જાણ થાયે ખરે સરકારે;
 દવાખાનામાં જે જે જાણસો, દેખી કોડે મુસલ માણસો. ૪
 જે રજીમાં રજી દેખી ચઢતા, સરકારથી તે નહીં ડરતા;
 અરે રસ્તમજી તેં શું કરીયું, પારસીએ મન માહીં
 ખરીયું. ૫

ખાડો ખાદે તે જન પડશે, ત્યારે કોઈ નહીં કાને ધરશે;
 રસ્તમજી મુકી બેઠ, ગયા દમણુ હજાર ટેક. ૬
 તેનો શુંજ થયો હેવાલ, તેની હજી મળી નહીં જાણ;
 એવું સાંભળીયું જન દંત, પારસીનો ન છોડે વંત. ૭
 પછી પુસ્તકખાનું પેખી, જોઈ સધળું કૈકયું દેખી;
 તેના ધરને કર્ણ જુકસાન, પાણી પીવા ખાવા નહીં
 પાં

જેની સ્ત્રીઓના કાળજી ખસીઆં, તેના હજુ સુધી
 નહીં ઠરીઆં;
 પારસી એજ ચરઆ કીધી, મુસલમાનની સિક્કા લીધી. ૯
 પોલીસ થું ખીચાસી કરશે, ઉપરી મન થું નહીં ધરશે;
 સરકાર ખીચારી છે માટી, જેની નગમાં મળે નહીં
 જોડી. ૧૦

આ વખત ક્યાંથી આવ્યો, મુસલમાનને ક્યાં ભાગ શાળ્યો;
 મુસલમાનને વિચાર હોત, સફડી રક્તમણ સોત. ૧૧
 ખાંધી સરકારને આચ્છો હોત, સૌ પારસી દુખી ન હોત;
 રંધ બુલ્યાછે પારસી જન, તેમ બુલ્યાછે મુસલમાન. ૧૨
 કાઢને મારે ધીબધબાકે, કાઢના મુખ તોડે ભપકાકે;
 કાઢએ ખાધા મુકીને માર, થયો પેસ્તનજી લાચાર. ૧૩
 દેખી દયા થું નહીં ઉપજે, જ્યારે થાએ આવી રસુજે;
 સોના રૂપાનું જે કાંઈ દીકું મુસલમાનને લાગે મીઠું ૧૪
 કાઢએ ચોચાં ખરા દાગીનારે, હીરા જડીત કંઈ નગીનારે;
 જેમ પોલીસ મારે માર, મુસલમાનને મેલે તાળ. ૧૫
 આવુ વાંચું પત્રો ધણમાં, કંઈ કંઈ ખીના તે તે તણમાં;
 બધું ભખીએતો માટું થાએ, અનાહ્યાગ અપકો થાએ ૧૬
 છજીભાઈ ધનજીભાઈ કહેવાય, ખંડલી વાળા નામે
 યોજખાય,

તેના ધરમાં કરચું તોફાન, ધણા જનની લીધી જનન. ૧૭
 ૧ : : કાસી હીંદુઓએ, જો ખચાવ કીધા નેઓએ;

તણુ હજાર રૂપિયાનું લીધું, જમીઆન વિન નુકસાન
કીધું. ૧૮

પછી પથર માર ચલાવ્યો, અત્યંતખાત માંહી કહેવાયો;
તહીથી જે જે મુસલમાન નાહા, તે તો સ્થળા ગમ્યા
સામટા. ૧૯

કપાવાળાનીજહી અગીઆરી,છે પારસીની કાંઈ હોયીઆરી;
તકી ખીજુ ટોણુ જઈ લાગ્યુ, મીસ્તર સાઈટરનું મન
જગ્યું. ૨૦

તહીથી હુબક જન અટકાવ્યા, સરકારે સંદેશ કાળ્યા;
તહી તોફાન કરીશ મોટું, કલુ સાચુ નહી કેલુ જોટું ૨૧
ટાળે ટાળાં રસ્તે અથડાયે, ખુન દેખી જનો ધબરાયે;
મુસલમાન મારે પારસીને, પારસી મારે નહસી નાસીને. ૨૨
તહી સેકડો મુસલમાન સીધી, જાલે જાલવા સ્થળી
જેમ કીધી;

ગોપાલ નાનાની દુકાન છુટી,માંહે રાખી ન એકે ખુટી. ૨૩
જખીઓના કડકા કીધા, જેને ફાલ્યા તેમ તેને ભીધા;
પીકાં તણે નાસજ કીધા, પાલીસે તે મારતા ભીધા. ૨૪
પાલીસ બધી ધબરાયે, કારણ અહીં તહીં તોફાન થાયે;
એક સમે ખીજુ ઊભું થાયે, ત્રીજુ અંહી તહીં નાસી
જાયે. ૨૫

પારસીઓને જખમ કીધા, તેને હોસપીટાલ મહીં લીધા

મારા મારીમાં પઠાણુ જખરા, નહીં આરખ તેથી નખ
લા. ૨૬

એવું મુસલમાનોએ કીધું, છાપાચલાએ પત્રે લીધું;
પછી એત વાડી મહી પેઠા, તેતો પારસીઓએ સગી વ
ડયા. ૨૭

ધોબી તલાવપર જઈ અડીઆ, કોઈ કોઈ પારસીને નડીઆ;
પાર જીપર ચાર તો વાગ્યા, બીડી ખજર મહી જાગ્યાં. ૨૮
ખંમનછની અગોઆરી આવી, તહોં વડવાડ કેવી મચાવી
એતવાડી તણા ધર છુટયાં, મારા મારીમાં માથાં કુટયાં.
૨૯

તંદીધી હઠપા મુસલમાન જ્યારે, સુકવારની સાંજ થઈ ત્યારે;
મારા મારીમાં જે હાથ આજ્યા, કેહી એકસો છાસટલાંબા
૩૦

આ પરમાણે ધોબીસે કીધું, મીરતર સાહિટરનું કામ સીધું;
મીરતર સાહિટર જેવા સુધરેલ, તેનામાં ખનીઓ આ એજ,
૩૧

તેના રાજની પ્રજા જેહ, સુખ પામે જરા નહીં તેહ;
ધર્મ તણા મકાનો જાગ્યાં, પારસીના મનડાં જાગ્યાં કર
પછી જેવાત થઈ તે કહીએ, પારસી સેઠીઆ સાથ લઈએ;
જોયા ગયા (જે) યશું નુકસાન, જોયા નજરે એજ
મકાન. ૩૩

પારસી સીઓ રડતી દીઠો, કેને આ વાત લાગે મીઠી;

જોઈ રહ્યો સોના કંપે, મુસમમાન જશ નહીં જાંપે. ૩૪
 પેટનું બહુ ગામ લગાડે, એકઠા જન થઈને બગાડે;
 હાહાકાર થયો ઘણો અહીંઆં, ખંમનજીની અગીઆરી
 છે જહોઆં ૩૫

જોઈ કાળજડું જન બસવું, મુખે કહે ટોણું આ નટજવું;
 મુખધનો જે એજંગડન, તેનું ઉત્કૃષ્ટ છે ધણું મન
 ૩૬

સરકારથી રીજમીટ મળશે ત્યારે હુલડ જાગેલું ટલશે;
 ગવરનરના હુકમથી થાશે, રીજમીટ સાથ લસકર જાશે.
 ૩૭

પોલાસ કમીસનરને મળશે, જોઈએ તેટલી મદત જડશે;
 જે ડોઈ ખાતું નરમ હોય જમારે, બીજાની માગે મદત
 ત્યારે ૩૮

તેનો બીચાર સરકાર કરશે, બાહ્યો નહીં પરતાવું પડશે;
 બીજે દીજે મનીષાર આજે, થકું નુકશાન તેણે વધા
 જો. ૩૯

પારસીઓ એ કરેલો બચાવ.

દાહુરા,

બાગકોટને ઘાટમાં, એતિવાડી સાર;
જ્ઞાન બચાવ કરણે, સંપ કર્યો આચાર. ૧
સપે સંપી નિકળ્યા, જોવા હુલડ બબર;
રોગ દેખી પોલીકીર, બલી ખીચાઈ નાર. ૨
બેરામજી છજબાઈ, ને વળી નાનાબાઈ;
બાએ કાંકડે મારકોટે, અજાણખાતે પાઈ. ૩
તેથી ઉપર દેખીયું, વળતી કર્યો વિચાર;
મળી આપામુ સધળા થસો, મગ્ગરનરની પાસ. ૪

ગવરનર પાસે ગયેલા પારસીઓ.

મનહર છંદ.

બેરામજી છજબાઈ, સાથે દીનશાળ પીટી.
સર જમસેદ, છજબાઈ ને કરેવાએ છે,
આનરેખલ સેક, મંગલદાસ નયુબાઈ,

૧. એતિવાડી. ૨. પૂત તી બતની.

અરજ કહેવાને મુખ, હજી મળી જાય છે;
 સવામ કરીને કહે, આતે રાજ આપનામાં,
 વગર વાંકે, પ્રજા પારશીનો મરી જાય છે;
 મુસલમાને^૨ મારી માર, જે છુટ્યાંજ ધર ખાર,
 અંદર પેશીને ચોર, ચોરી કરી ધાઓ છે, ૧

૨

પોલીસ કમીસનર, જાણીતો ને ચોટર,
 તેના હાથ નીચે આવું, કુળ ધણી થાય છે,
 માટે આપ ધાનમાંજ, લેણા પ્રજા તણી વાત,
 વગર રજોજી અંત, વીણી વીણી ખાત્રા છે;
 વળી માર મારે મુખ, માંને નહી પોલીસજી,
 એકદમ તુટી પડી, વિદ્યુત^૨ જણાવ્ય છે,
 દયા નહીં તેને મંત્ર, કરે ખુન મારી ધાય,
 મુસલમાન^૨ જીવ, જાપર દોષાય છે. ૨

૩

ગવર્નર^૩ સરકાર, વહે મુખ તેને વળી,
 ગિકર ન કરો જરા, રહેજો સંપ સંપી,
 ધર છે તૈયાર, તેના ઉપરીને બખી,
 ખરત થીક સાથ, ને છે ન કુસંપી;
 'હ ઉઠે જીવ, ગયા જન ને ને તેહ,
 સાંજળવા, રહ્યાંજ ટંપ ટંપી,
 વીજળી પેડે. ૩ જાવરનર.

ત્રેમટર્મં જોઈએ, ખીસ ખીસ પાસીનું
તેથી પારસીની પ્રજા, કોઈ કંઈક જાણી ૩

૪

વળી સનીરાગ દીન, ચોલી તલાવ છે,
તેની પાસ હોરમજી, વાડીઆ કેમલ છે,
ફરેલ વાડીની પાસ, ફરામજી કાવસજી,
તેનાતો આતસ પર, દોણુ જવા થાય છે;
ટાળે મલ્યા પારસીઆ, ખઆવ કરવા કાજ,
ખધોખસ્ત કરી એક, એક (ની) ખાંદય આહેમ છે,
મુસ્લમાન સાથ થેડ, મળી જેતવાડી જઈ,
પણ ખધોખસ્ત જોઈ અહીં તહી જાય છે. ૬

દોહરા.

જતાતા જે માખેદો, આંદરેડ જે દીયુ;
તેને માર્યો માર ખુબ, નાસે નાખી ચીસ. ૧
તહીં આગળ ફાંદુ નહીં, ત્યારે ચાલ્યા જાય;
આંદરેડ થાએટર, આગળ જઈ મહેતાય. ૨

ધારસીએ એછંગદનની લીધેલી મુલાકાત.

છપે.

પેસવનછ ને વહીલ, દાવસછ એદલછ,
 ઝકટર પેસવનછ, નસરવાન નવરોંછ,
 કુળા વાળા દાદાબાપ, તે પીગા પાલનછ,
 રસતમછ ખંખાલી, તેનો પીગા પેસવનછ,
 તે સધળા દોળે મળી, એછંગદ ન જ્યાં જાય રૂ,
 કહે મુજે રધનું થસે, તેનો શું બિપાએરે. ૧

હોહરો.

એછંગદન મુજે કહે, પોલીસ કમીસનર;
 તેના સ્વાધીને કરી, આખું છે લરકર. ૧

ધાએલ થએલા માણુરો.

ચોખાઈ.

સેરી આદલ આદલ એક, માણેકછ બેરામછ છેક;
 મરણ ખંખે દાદાબાપ, આએલીન અમદ^૨ કેવાપ ૧
 ૧ નમરોછ, ૨ આમદ.

ચારે બાજુ પોલીસ ફોજ, દેખાએ નજરે તે રાજ;
 સૌદરપર લખીએ એક પત્ર, હુલડ થાએ છે જ્યાં તત્તર.
 વદે કાનરેખલ તે સુખ, પામ્યાં આખી રાતે દુખ;
 એવું કહે બેરામજી જી, લશ્કર આ ધુ સુમેયજી. ૩
 ભ્રમણા બાબી પારસી જન, રંગ તુને સરખારે છે ધન
 ખણી ખીજે દીને શું થાય, હુલડના જન મંગળ ગાય. ૪
 રાત સળીની જાએ એમ નિંદ ન આવે તે જન તેમ;
 સળી નિસાતો એ ગર્હ, રવીષરની વેળા થઈ. ૫

મુસલમાનનું મરદુ અને હુલડ.

હોરી.

ચાલ. સાંજેરો અંજ હું નહીં આપો

મુસલમાને મડદુ ખનાવ્યું. ૨૬

ખાનાવ્યું જન જુગ સાડે જગાવ્યું. મુસ. ખના.

ચઢતે પોહોર રવીષર દીન, એવું એક સુણાવ્યું;

મડદુ ખનાવીને કાઠે મુસલમાન, પારસી મન જણાવ્યું;

કહાં જીજ તે તે બીડાવ્યું, મુસલમાને મડદુ ખનાવ્યું.

ખના. ૧

પ્રથમ બિજવાજ મહી દીકું પોલીસ જાણે તે આપ્યું,

સાચુ કે જુઠું કોઈ ન જાણે, જનકહે કહીયો એ આપ્યું.

હાહાકારે જણાવું. મુસલમાને. બના. ૨
 એકદમ ભુલેશ્વરની આગળ, મડદુ તે દર્શાવ્યું;
 સાચાં દેખી પારસી જન ચાર, હુતડ ભુટ મચાવ્યું
 પારસીએ (તે) કથળાવ્યું મુસલમાને. બના. ૩
 સીદી જન મડદા મહી ઝાઝા, (જેણે) ઝરમર ઝર
 વરસાવ્યું;

બાગ મલ્યો પારસીને જાણ, ભુલેશ્વર સુધ આપું;
 ખામણોએ બાર અડકાવ્યું, મુસલમાને. બના. ૪
 મુસલમાને કરી ક્રીડીઆરી, પોતાએ જઈ અડકાવ્યું,
 મોટું કરમ પારસીનું તેથી, હિંદુ મળીને હડાવ્યું;
 હા હુઓએ જય કેવડાવ્યું, મુસલમાને બના. ૫
 હીંદુ મુસલમાન કોઈ નહીં દીન, છાપે છાપ છપાવ્યું;
 આતશ બેરામની શી ગતી થઈ, તે સૌ પત્રે લખાવ્યું.
 ગ્રંથે કરી મડદુ વળવ્યું મુસલમાને બના. ૬

૨

મુસલમાન તહીથી જાય, ગલી સોનાપુર બહી ધાય.
 મુસ. ૭.૬

મુસલમાન હળી મળી સીદી, પાંક્તોસ શું? તહીં ગણાય;
 મુસલમાન બહુ કાંઈ કીધી, નિંતું ન મન ધરાય;
 ખરે બેઠે તે શું બેરામ, મુસલમાનનું ગલી સો. ૧
 કાંઈના હાથમાં સોટાને સોટા, કાંગ ન પાર બહુમાં

વિકાળ જાણે વાધ સરીખા, કરેલવાડી જમ;
 જરા ક્રોધ તેનો ન માય, મુસલમાનત. ગલી સો. ૨
 પ્રથમ પારસી સૌ જાણતાના, ખાહેર નહીં નિસરાય;
 મડદુ પારસીઓએ ખાળ્યુ, તોફાન (તેથી) મોટું થાય
 ગતી જેની ન લખાય, મુસલમાનત. ગલી સો. ૩
 આતસ ઊગરીઓ પલ્લુ ખીજી, રજીશુર મંગળ ગાય,
 રીજમીટ નંજર વીસમી આવી, ક્રોટર સાથ જાણાય;
 ખીજા કાન્સટેબલ ધાય મુસલમાનત. ગલી સો. ૪
 મારામારી આહીં મોટી ચાલી, મીઠું શીર ફટાય;
 અજા કરી ધરવીપર પડતા, કોઈ કહે હાય હાય;
 બર્બુ પીડ આહીં છલકાય, મુસલમાનત. ગલી સો. ૫
 લોખંડ હરત ધરેલછે પારસો, મારે તે સીદને ધાય;
 વાંકડી મુઝના મુસલમાન, તે લાલચોલ જાણાય;
 મરે ધરતી જે સમય, મુસલમાનત. ગલીસો. ૬

—૦—

રાજીએ.

આવી રૂડી અજવાળી સૌં રાતરે, મરણી ભાલ્યો મધરાતનો
 એ ચાલ.

હાય વામરે મુખમંદાં દીન જાગીયુ,
 પારસીઓ કરેરે વીચર, આઈ પાને જુધ લાગીયુ;
 સોનાપુરની ગલી જે કાળે, તહીં વસે પારસી ધાય;

અન્યો અન્ય કરેરે વીચાર, એજગટનમાં શું મળ્યા;
 બરકરની ઢુકડી ધણી, જેના રંગીલાકે સરદાર;
 રંગ નેજો અકી રાખીઓ, રાખે રંગ ધાર તરવાર.

મુખમમાં. પારસી. ૧

પોલીસ જન ધાએલ થયું, સીંદી ધણું કરેરે નોકાંન;
 પોલી તળાવ બેપર કહ લીધા કોન્સ્ટેબલે બે જન.

મુખમમાં. પારસી. ૨

ભીડી બજારનાં રથનાપર, સીંજમીટ બીલી તરેહવાર;
 અસંખ્ય જન જોવા મળ્યા, જોઈ કરે મનમાં વીચાર.

મુખમમાં. પારસી. ૩

એજ પ્રમણે હુલી રહી, તે છે કોન્સ્ટેબલની સાથ;
 પુરતો બદોબસતરે થવા, થાયે હજુ દીન તે રાત.

મુખમમાં. પારસી. ૪

અશ્વત્થ ઉડી એક કોટમાં, તોફાનીઆ, આવે આણી પેર;
 બજાર પોલીસને ધમ્મો, ધામ ધુમ મચી રહી શેર.

મુખમમાં. પારસી. ૫

પત્રો મહીં એવુ આવીયુ, 'ધીટીય આ, રાજ જે કેહેવાએ;
 પોલીસનો નહીં દેખીઓ, બંધોબસત નગરે જોવાય.

મુખમમાં પારસી. ૬

બીજમીરી થઈ બખીએ અમા, પવો મહી પડી એ જાપ;
 તોડે કાંઈ હુદે ધણા, હુલાસે નવ સરકારની ધાક.

મુખમમાં પારસી. ૭

લસકરની મદત અને તેનો દેખાવ.

ગરબી.

રાગ. સાર સરે વડોદરા શહેર, મુખ્ય અલખેત્રી.
જોઈ જોઈ લસકરની બાહાર, મુખ્ય શહેર મહી;
ધણી ધણીરે તે તરેહવાર, નજરે જોઈ સહી.
વીસમી રીજમીટ કહેવાય, આવી મદત તે વારે;
ગન છર પદુકસાથે કરમનં શસ્ત્ર તે હથીઆર ૧
મદત આવી પેલી મળી હોત અધડે ન થાત બળરરે;
પ્રજા તણા ખુન જોટા જોઈ, દીલગીરી જન આવાર.

મુખ્ય. ૨

બારકોટ મહી છે સીદી, ખલાસી તે કંઈ ઝાઝારે;
ચાત તાથું તે ટોણુ આવુ, તે તો રહ્યા છે સાજ.

મુખ્ય. ૩

ત્રેજટ લખે વળી એક વાત, પરમ દીને તે આપ્યુંરે;
જમાન ખાનામાં જઈ વસીયુ, હળી મળી દીન વરસાંધુ

મુખ્ય. ૪

માટે સરકારને લખે છે ત્રેજટ, બંધ કરો ઉતરવારે;
ઉતર્યા તેને સોધી ઝાંખી, કાઢો તે જન નડવા.

મુખ્ય. ૫

અવણુ કરે સરકાર ખરે મુખ્ય, રીજમીટ ખીજ તેડવારે

તેમ તડાવી પુનેથી તે તહી, સુધી નહીં છેડાવો.

મુખ્ય. ૧

રાત દીવસ રસ્તામાં રોજમીટ, ફરતી ફરે તે બજારે.
ઝો મળીને સંખ્યા થઇ મોટી, ગણતાં એક દળર.

મુખ્ય. ૭

પોલીસને કુખ મોટું આપ્યું, આપ્યું. હાદીસ ને હરે;
સેકોલર રકુલ મહી. નહીં જાએ, ગેપરી જેવા તેહ.

મુખ્ય. ૮

શામવારે શ્વ. થાસે તે, બખીએ પત્રો મહીયારે;
રવીવાર દીન વીલ્લો બારી, રોજમીટ મદદ જહીયા.

મુખ્ય. ૯

ભુજંગી છંદ.

કહું એક હાજી મલ્લો નીચ જાન,

ન આવ્યો હશે તક, એ જાન તાન;

થયો સ્વર્ગ વાસી લખે પત્ર માહી.

શ્રુત્તું દીન ત્યારે લખે પત્ર જાપાહી. ૧

ખરેરે ખરેરે ખરેરે ખરેરે, ૧૧

ખરેરે આંધુ જાપે ખરેરે ખરેરે;

જાપ જાપ તેની જુવે જાસ બાઈ,

પટે મુખ કુરાન છે કાજ સાંઈ. ૨
 પિતા નામ આમેદનો તેજ પુત્ર,
 ગયો રાજ વાસા થયો ઘર સુત,
 ન આબો હશે જ્યાહરે તેહ હયાતી,
 થશે મારી સાથ કોઈ શખતી. ૩
 વતે ગઈ બાસ તેની તમશાણુ,
 ધણા જન શ્રીમંત તે વાર જાણુ:
 હજારો મુસલમાન તેની પછાડી
 કરે કીફઆરી ધણો તાળી પાડી. ૪

અચાવવાને સાફ પલટણની ગોઠવાણ.

દોહરો

પાયકુની તે વીસમી, મામડિ પલટણુ સાર;
 નાકાં બાંધીને રહે, આ રીતે નિર્ધાર. ૧
 મરીન જે બટાલીઆન, તેતો પોખી તલાવ;
 પહેલે સાગરપર ફરે, સામુદ્રની પાળ. ૨.
 ચોથી રીજમીઠ અઈકમ, નિમી ગ્યામીસન ચાઈ. ૩
 ભયંકર નજરે પડે, બિપત્રી હરતે સ્વેાઈ. ૩

કવીન રીજમીટને શુ થયું, કાલાજેથી સારઃ
 ચનિરોડ રોશન સુધી, રાખી ને નિધાર. ૪
 લશકર ખીજી નોપાએ, છે તેની ગોઠવાણુ;
 દેન મારફત આવશે, મુખ ખોલે હવ હણ. ૫

નારાયણંદ.

તોપો ખંને સાથ રીજમીટ ઓલાખે તઆર છે,
 સર ગેળા સાથ તેતો પેરેયો શબુગાર છે. ૧
 સરસ યુકિત સારી કીધી સરકારે આગાર ને.
 રહે પોતીકા કામમાં, તર્વાર પર નીધાર ને ૨
 આ ખંધાખરથો થયું, ખુશી ખરે જન શેરનુ.
 બહાદુરી સરકારની છે કામ રામશેરનુ. ૩
 કોઠ કોઠ પરદેશ નાસે આમ તેમ પારસી;
 વાંદરાને મેમના જનને મને દરકાર સી. ૪
 દેશી પલટણુ ઝિડ આવી છે તે યાણાનો વળી,
 ગવરનર કુજીશીનથી સળા ઠરી હળી મળો. ૫

ગવર્નર ઈન્ડોસીલની સભા અને બીચાર.

કુમરી.

રાગ. આજ છરા મેરે મન ખસ ગયેરે એ ચાલ.

સભા ફાંસીલ ઠરાવેરે. સભા.

ગવર્નર ખાહાધુર બબા. સભા.

સભા મહી શ્રીમંત સરદાર, ગવર્નર પ્રમુખ કંઈ સાર;
સોટરે કહ્યો ને વિચાર, સૌ મનમાં તે સમાવેરે. સભા. ૧
તાણુત સધળાં ખંધળ કરવાં, જે જોલે તેનાં હણવા;
સભા થઈ ખરખાશ, ચબાસદ મંત્ર ધરાવેરે. સભા. ૨

ગરબી.

રાગ. જોયું જોયુંરે કોલા પુર શેર. વડોદર.

ચાલ સુરતી.

આવી આવીરે પુનેથી ઈક, હવે પર બેસીને,
રીજમીટ તે મુજબ શહેર, સુખ થાય દેશીને. ૧
બોડેરવાર જન એક સોપચ્યા, ખરે તે હીંદુસ્થાનીરે;
કરમા ધરેલ ખંધુક બાવી, કેડે સહસ્ત્ર તાણી હવે. આ. ૧
ટંકસાલ આગળ બે તોષા, રાખી રીજમીટ(ને) કામરે.
તરેહ તરેહનો કયો ખંતે પચત, શહેર તણી ગણી કામ.

હય. આ. ૨

સ્કુત રહી દીન ચાર ખંધ જે, ગવરનિટ કહેવાયરે;
દુકાન કોઇ કોઇ ખંધ રહીતી, હાકીસ નજરે જોવાય.

હય. આ. ૩

ચાર હજાર લસ્કરની સંખ્યા, થઈ મુંખઈ મોઝારરે;
બહાર થકી સખળી તે આવી, નજરે જોઈ નિરધાર.

હય. આ. ૪

સખળો ખંધોખસત થયો, તોપણ પણ મુકે ન ધવરે;
મુસલમાનનું જખર હુતક, અન્યો અન્ય કરી ધાય

હય. આ. ૫

વિભાવતથી પણ ચીઝમીટ આવી, ખેતાક્ષીસમી તેહરે;
ખંધર થઈ દુનિઆમાં સખળે, જાયું દીન આ જોહ.

હય. આ. ૬

મુસલમાનોએ કરી મળા એક, ખંગલા માહીં સારરે;
મહમદ અલી રાગેનો તો તે, શ્રીમત તે સગદાર.

હય. આ. ૭

સભાસદ મહીં જે જે નર છે, તેમાં કોઇ સદ્યહસ્થે;
ગાવ મુખે તેણે લેઈ કીધો, સર જમસેદજી ધર્મહસ્ત.

હય. આ. ૮

બંગા પાગમી થઈ મુસલમાન, સલાહ કરવા કાજરે;
સર જમસેદજીએ જવાબ આપ્યો કીતુર કરે જન સાજ.

હય. આ. ૯

પારસીએ નહ' ઉઠાયુ ફીતુર, માટે નહીં મુજ કામરે;
સલાહ કરેા સજી મુસલમાન થઈ, ત્યારે કરશેા ઠામ.

હય. આ. ૧૭

સભા મેલવવા આ એક જનને, સોંપ્યું તે હુંશીઆરે;
આનરએખત નારાય વાસુદેવ, કપ્પલ કરે આવાર.

હય. આ, ૧૧

મુસલમાન આગેવાન થઈને, સભા ખનાવી આ તવરે;
અહમદખાનાં ખંજલામાં, આ તવ ખુશી શર્વ.

હય. આ. ૧૨

મુસલમાનોની મળેલી સભામાં

થએલો વીઆર.

કુંડળીઓ.

નારાયણ વાસુદેવ, આનરએખત તેહ;
હાજર ખંને એ થયા, ડાકટર ખજાની જેહ;
ડાકટર ખજાની જેહ, સભાસદને મુખવદીઆ;
તમે થશેા તઈવાર, પાગસી નહીં જન ખસીઆ;
રે પારસી શબ્દ, તમે તહી આયો સાર;

ત્યારે ખુશી થાય, સબાસદના બેસનાર. ૧

૨

મીસ્તર બદરદીન કહે, માનું છું બિપકાર,
આનરએબખનો વળી, કાજીને કહું વાર;
કાજીને કહું વાર, મુરખને ર સમજાવો;
કરે નહીં કીતુર, ચિખ તેવીજ બણાવો;
ધર્મ લહી મન માંહ, લખીશું છે શુ સાસ્તર,
વાહ વાહરે તને, બસા બદર દીન મીસ્તર. ૨

સરકારી બંદોબસ્ત.

દોહરો.

કો મનીને આગોઆ, ઘોડેસ્વાર પલટાય;
સંખ્યા તે શત ચારની, હવ બોલે છ હણ હણ. ૧

રાગ રામઘી.

જુલમી બમીએ બામની, નૈશદ નાથની નાર. એ ચાલ.
સરસે ઝરી જુગતી અહીં, તે જો મુખપ શહેર;

લખવાને મન થાયછે, મનમાં આણી ધેર. શર. ૮૬.
 નામદાર રાણીના નામની, રીજમીટ જે કહેવાય,
 એકવાશમી સીપાહનો, નજરે આ જોવાય.

સર. દે. લ. ૧"

રવવા તેને હયાઆર ખંધ, નવ કીધુંછે શેહેર;
 અ પીન ખાતુ શું થયું, નાપું એણી તે ધર.

સ. દે. લ. મ. ૨

ગાનઠી પલટણુ જણુ પચાસની, કારે રાખી ખજાર,
 આઠની જે પલટણુને, મજા ગામ નિરધાર

સ. દે. લ. મ. ૩

ગુનાળી ધાડરાતરને, માઝી સરનાપર.

ખંને મીઠા જાગજા કી, ગખી બાયખજાપર.

મ. દે. લ. મ. ૪

ફાલમા ખાલન માગને. લઠ ડર શસ્ત્ર સાર,

ફનગ રાખ્યા નાજસરેટને શેહેર માંહી ખજાર.

સ. દે. લ. મ. ૫

શીતુર જે જન ખહાં રે, ત્યારે (તે) વાવરે શસ્ત્ર,

હુકમ સંધજો રવાયન, ધરખો નાજસરેટ. સ. દે. લ. મ. ૬

વળી રાતના આઠ ડલ્લાકથી, ખીજે દીન છકલાક,

કાનરેટબલ જરકરને હુકમ રેવા તૈઆર. સ. દે. લ. મ. ૭

કુરોડીઆન જરકરની એક કુંકડી સાર,

ખને તો તેના કવાધોન, ખેનેટ બેધન સાથ.

સ. જે. બ. મ. ૮

મોંઘપ્પજા તે આગળ, જઈ ઉભી હતીજ,
 ચારે બાજુ આ રીતે બંધાયેલ કડીજ, સં દ.બ. મ. ૯
 ગત દોષમ કરતા ફરે, ધોડેપવાર પલટણ,
 તાપ્તુત હોત છે જ્યાં સુધી, ત્યાં સુધી આગળ.

સ. જે. ન. મ. ૧૦

હાલ તાપ્તુત બંધ કર્યાં સાંભળ્યું.

ગરબી.

રાગ ખોલો ને ખાત્ર માન જ્યાંથી ગોસા એ ચાલ.

બંધ કરવા તાપ્તુત હુકમ થયો બંધ કરવા તાપ્તુત ૨૩

પંજા બનાવી જન તાપ્તુત હુકમ. બ. ૧

બરફરની સાથે ગોઠવણથી, જુમા મસીદ સુકરવાર.

હુકમ. બ. ૨

જુમા મસીદમાં માંજન સત જીમ, બંધગી કરવા ખાસ.

હુકમ. બ. ૩

બંધગી કરીને ચાલ્યા ગયા, તે તોફાન વિન તે સાર.

હુકમ. બ. ૪

तो।।।।। गेण्टथी सांजण्डां ले, हुरो भग ताण्डा ३.५५
निरणय निसछिन आधक गम्भी, राम धरो गन भात
॥ ५ ॥ ३ ॥ ५५. १ ॥

सलाह थड ते विरो.

होहोरो.

अध कया आ वर्षमा सरकारे लायुन,
रते कर्वा शेकरमा, गडे जन सौ सायुन

ओमेद प्रणय छंद

“साग जीते मानीये आही तारे,
नागण,* वासु, नग मांडी सारे”
नाही हतो त्यांही ते प्रेम प्रीति,
संधारथी नस नस मांड प्रीति. १
न न थयो मुंयळ माही डे,
ते ते मद डी करी लीला हरे;
क्यों परसी मुसल रस्तो सीधा,
शंकरथी नर नथ काळ बंधि,
सेवा मही डाकटर? ज्ञानी काळ,

नारण वासदेव, १ डाकटर.

નેની વખતુ ઇ ચતુરાઈ. ૩
 કને પામીને પ્રેમને આસી પાધી,
 સફાઈ જશ જશ કાઈ લીધી. ૩
 નિર્જય આ દુનિઆ માંડી એવા,
 ખર્ચાઈના કામમાં એવ તોવા;
 થોડા થઈ જયજય આંહી કીધી,
 સફારથી જશ જશ કાઈ લીધી. ૪

—
 જામ પેહુલો સમામ.

જાહેર ખબર

આ પુસ્તક નીચે લખેલી જગ્યાએથી મળશે.

ગુબર્નમાં કાળકાદેવીના રસ્તાપર દરેક ચે પરી વાલા
નો દુકાનેથી

તથા બુલેશ્વર સ્કુલના માસ્તર નરબેર મ કા
શીરામ પાસેથી મળશે.

વજાસાડમાં ત્યાંના તાલુકા સ્કુલના હેડમાસ્તર પાસેથી
મળશે.

નવસારીમાં ત્યાંના સરકારી નિશાળન. માસ્તર ર સે
થી મળશે.

અમદાવાદમાં કવિશ્વર હાલપતરામ ડાયાબાઈ, બુઢી પ્ર
કાશના આ. સેક્રેટરી સાહેબની અ કાશના
થી મળશે.

નરબેરામ કાસીરામ
